

[Pürschel.]

jeg har Indtryk af, at han var meget bitter og følte sig uden Værn, at i den Henseende tror jeg at turde berolige ham noget.

Men det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til, hvad der skal ske ved Afstemningen, er Udtryk for en Misforstaaelse, men en Misforstaaelse, der ikke er uforklarlig, navnlig efter den Form, Udvalgets Indstilling har faaet. Det er efter min Mening beklageligt, at Udvalget ikke klart har sagt, at man ikke giver Samtykke til, at det ærede Medlem drages til Ansvar for sine Udtalelser her i Tinget. Hvordan man vil se paa denne Regel — jeg skal komme til det senere —, saa er een Ting givet: at man bør aldrig meddele dette Samtykke, naar det er overflødig; og det er det, saaledes som Sagen foreligger. Den Hævden af Medlemmernes Immunitet, at man i hvert Fald ikke giver Afkald paa den, hvor det er overflødig, kunde man nok have tilladt sig uden paa nogen Maade at have været for vidtgaende, men det er ikke underligt, at man er kommet derhen, fordi Ordførerens Udtalelser var Udtryk for en principielt urigtig Opfattelse af Forholdet. Jeg vilde meget have ønsket, at man havde sagt det klart, fordi der efter min Mening i denne Immunitet er noget meget vigtigt, som det ikke mindst i bevægede Tider, hvor Forhandlingerne falder skarpt, er meget nødvendigt at holde fast paa, hvis Minoriteterne skal have nogen Adgang til at øve Indflydelse og have den fulde Adgang til at kontrollere, hvad der foregaar.

Udtalelser i Tinget kan jo falde i to Grupper. Der er Udtalelser, der blot er Udtryk for en Ringeagt, ærekrænkende Udtryk, og det er umiddelbart indlysende, at Tinget ikke har nogen som helst Grund til at dække over den Slags Udtalelser, som falder uden at staa i nogen naturlig Forbindelse med det Emne, der omhandles. Hvis en eller anden skulde finde paa her i Tinget at sige om et andet æret Medlem, at han var en Sjover eller noget tilsvarende, saa vilde det ikke være rimeligt, at Tinget dækkede det, men det vil jo i øvrigt være saaledes, at Interessen i at faa Immuniteten hævet i dette Tilfælde er saare ringe, og det er for en stor Del deri, Forklaringen ligger paa, at der undertiden — og ikke helt uden Grund — rettes en Anke mod Tønen her i Tinget. Det ligger netop deri, at disse Smaaoverskridelser, som ikke bør dækkes, har man ingen Interesse i at paatale. Hvis derimod et Udtryk af den Karakter falder i naturlig Forbindelse med det Emne, der omhandles, hvis en Mand siger en Minister for Kor-

ruption og i den Forbindelse bruger f. Eks. Udtrykket „Svindler“, saa bør efter min Mening Tinget ikke udlevere den paagældende. Det bør være muligt her i Tinget at bruge et kraftigt karakteriserende Udtryk om den Ting, man taler om, uden at dette skal være Genstand for den samme Afvejelse, som finder Sted, naar noget saadant siges uden for Tinget. Man maa lægge vel Mærke til, at jeg kræver, at der skal være nøje Sammenhæng med det, der tales om. Det er ikke noget paa et almindeligt Grundlag holdt, jeg vil give Plads for, men jeg vil give Plads for, at man sætter et Stempel paa en Ting, som man angriber her i Tinget. Dette er fuldt berettiget.

Og saa kommer jeg til det, som er den egentlige Kærne i Bestemmelsen, Fremsettelse af Sigtelser. Dèr er det jo ganske klart, at det er en meget vigtig demokratisk Garanti, der her er skabt. Det er derfor, den er kommet ind i Grundloven, og Tingets Praksis, at man ikke udleverer, er efter min Mening fuldkommen rigtig. Der maa hellere ske en Fejl til den Side, at man holder for stærkt paa Immuniteten, end der maa ske en Fejl til den anden Side, og dette skal særlig understreges, fordi Fejl til den anden Side meget let vil løbe Fare for at blive Udtryk for en politisk Opfattelse, en Flertalsopfattelse, der retter sig mod en Taler fra et Mindretal. Enhver ser jo, at det er det, der er det farlige ved Situationen, og det er stærkt understreget ved den Tale, det ærede Medlem Hr. Thomsen lige har holdt. Derfor var Ordførerens Udtalelser paa dette Punkt Udtryk for en principiel Misforstaaelse, og jeg vil meget advare imod den Tendens, der særlig i denne Samling er kommet meget stærkt frem, til her i Tinget at opfordre Folk til uden for Tinget at gentage, hvad de har sagt her. Jeg forstaaer, at man gør det Mand og Mand imellem — hvis en Mand heroppe bruger et Skældsord eller et nedsettende Udtryk om mig, vil jeg maaske selv opfordre ham til at gentage det uden for Tinget for at faa denne Sag bragt paa det rene i en Fart —, men det bør ikke ske med Hensyn til Sigtelser. Dèr bør det ligge anderledes, og navnlig bør man fra de demokratiske Ministres Side være ganske overordentlig forsigtig med at opfordre Tingets Medlemmer til uden for Tinget at gentage, hvad de her har sagt. Det skal ikke være saaledes, at der skabes en moralsk Tvang til uden for Tinget at vedstaa, hvad man siger her, thi enhver kan jo se, at selv om disse Opfordringer principielt fremtræder som baaret af Respekt